

แสงหนึ่งซึ่งจรัสประกายสร
คือแสงใสโออุ่นคุณความดี

สายพระเนตรกว้างไกลวิสัยทัศน์
ด้านแพทยศาสตร์ ทันตะ วิทยา

สอวน. ทรงนำคำประสาน
โอลิมปิกวิชาการงานก้าวไกล

กัลยาณิวัฒนาสง่าศรี
พระเกียรติเฟื่องเรืองรองผ่องอำพน

สงขลานครินทร์ถิ่นสถานการศึกษา
ทุกหน่วยงานซาบซึ้งถึงทั่วกัน

ครั้นพระชนม์ชีพกลับสวรรคต
อธิษฐานละลดงตอบาย

ไฉ่แสงเอยเคยจรัสประกายสร
แต่ความดียืนยงตรงประเด็น

ส่องนาครเรืองอร่ามงามสดศรี
ภคินี ศรีสวัสดิ์ “วัฒนา”

ทรงให้จัดมาตรฐานการศึกษา
อีกกีฬา ดนตรี วิถีไทย

วางรากฐานเลอเลิศเปิดวิสัย
เพื่อเด็กไทย “วัฒนา” สู่สากล

พระคุณมียิ่งใหญ่อ้าไพพล
ตรึงกลมลยินยาวนานนรินทร์

เสด็จมา “อุปลัมภ” บำรุงขวัญ
เกินรังสรรค์ภาษามาบรยาย

ความโคกคัลย์ครองไทยใจสลาย
ต่างแต่งกายชุดดำบุญบำเพ็ญ

ก็จากจรลับไกลไม่ได้เห็น
ยังคงเป็นแสงส่องครองใจชน

พสกนิกรชาวสงขลานครินทร์ น้อมรำลึกถึงพระกรุณาธิคุณ
ในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์
ผู้ประพันธ์ นายสมพร เพชรสวัสดิ์ ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์

10 มีนาคม 2551

บทบรรณาธิการ

ข่าวประกันคุณภาพฉบับนี้ ได้รับเกียรติจากท่านผู้บริหารหน่วยงาน จนประสบความสำเร็จ 2 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรรณิ สมบุญธรรม ผู้อำนวยการโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย อติต QMR ที่สามารถขับเคลื่อน และผลักดันจนทำให้เป็นหน่วยงานราชการหน่วยงานแรกที่ได้รับรางวัล TQC (Thailand Quality Class) 2 ปีซ้อน อีกท่านหนึ่งคือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์วีระศักดิ์ จงสูวิวัฒน์วงศ์ หัวหน้าหน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์ ท่านเป็นบุคลากรสำคัญที่ทำให้หลักสูตรระบาดวิทยามีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ และผลิตผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติเป็นจำนวนมาก จนได้รับรางวัล Best Practice ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในปีการศึกษา 2550 โดยส่วนตัวของท่าน ศาสตราจารย์ นายแพทย์วีระศักดิ์ จงสูวิวัฒน์วงศ์ ก็ได้รับรางวัลมากมาย ตลอดระยะเวลาที่ท่านรับราชการ และเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ที่ทุ่มเทกับการปรับปรุง และพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

ชาว ม.อ. คงได้ร่วมยินดีกันอย่างถ้วนหน้ากับการจัดอันดับของ Webometrics ในรอบเดือนมกราคม 2551 ม.อ. ติดอันดับที่ 1 ของประเทศไทย อันดับที่ 1 นี้มาจากการร่วมแรงร่วมใจของชาว ม.อ. ทุกภาคส่วน เราคงต้องร่วมแรงร่วมใจกันมากขึ้นกว่าเดิมเพื่อร่วมรักษาอันดับนี้ไว้

ขณะนี้เปิดเทอมปลายแล้ว อีก 2 เดือนจะสิ้นสุดปีการศึกษา 2550 (31 พฤษภาคม 2551) ปีนี้มีการปรับเปลี่ยนการจัดทำ SAR ก่อนข้างมาก แต่พวกเราที่ร่วมแรงกันวางระบบ ทั้งระบบการจัดเก็บข้อมูล แผนปฏิบัติงาน ฯลฯ ซึ่งก็น่าจะส่งผลให้การจัดทำ SAR และการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะ / หน่วยงาน ในปีนี้ดำเนินการได้เร็วกว่าปีที่ผ่านมา

สำนักงานประกันคุณภาพยินดีรับฟังข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงให้ข่าวประกันคุณภาพมีความน่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อประชาคมชาว ม.อ. สำหรับคณะ / หน่วยงานใด ประสงค์จะเผยแพร่ข่าวสารประกันคุณภาพที่เกี่ยวกับคณะ / หน่วยงาน หรือต้องการทราบรายละเอียดข่าวสารเพิ่มเติม สามารถติดต่อคณะผู้จัดทำข่าว สำนักงานประกันคุณภาพ ได้ทุกวันในเวลาราชการ หรือที่ E-mail : psu-qao@group.psu.ac.th ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

รองศาสตราจารย์นวลจิรา กัทธรรังรอง

บรรณาธิการ

17 มีนาคม 2551

สารบัญ

การบริหารจัดการองค์กรเพื่อความเป็นเลิศ : 5
เจ็ดขั้นตอนแห่งความสำเร็จ
โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรรณิ สมบุญธรรม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อันดับที่ 1 ของประเทศไทย 11
จากการจัดอันดับของ Webometrics Ranking
of World Universities
โดย รองศาสตราจารย์นวลจิรา กัทรังรอง และ
รองศาสตราจารย์อิมจิต เลิศพงษ์สมบัติ

แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการบริหารหลักสูตรนานาชาติ 17
ในระดับบัณฑิตศึกษาของหน่วยระดับวิทยา
โดย ศาสตราจารย์นายแพทย์วีระศักดิ์ จงสู่วิวัฒน์วงศ์

การเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน 25
(Internal Quality Assessment) ปีการศึกษา 2550
โดย รองศาสตราจารย์นวลจิรา กัทรังรอง

กิจกรรมสำนักงานประกันคุณภาพ

การบริหารจัดการองค์กรเพื่อความเป็นเลิศ : เจ็ดขั้นตอนแห่งความสำเร็จ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรรณิ สมบุญธรรม
ผู้อำนวยการโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย

ผู้เขียนในฐานะที่ได้มีประสบการณ์ในการจัดทำระบบ TQA จึงอยากถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้จัดทำในฐานะ QMR (Quality Manager Representative) ของหน่วยงานซึ่งได้รับรางวัล TQC (Thailand Quality Class) ถึง 2 ปีซ้อน คือ ปี 2545 และ 2546 และขอจัดลำดับของความสำคัญที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จอยู่ 7 ขั้นตอน ซึ่งอยากจะใช้คำว่า “เจ็ดขั้นตอนแห่งความสำเร็จ” ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 มุ่งมั่นและตั้งใจ

ท่านผู้อ่านคงจะสงสัยว่าไม่เห็นมีอะไรใหม่ แต่ในทางปฏิบัติจริงในฐานะผู้บริหารท่านจะพบว่า พอบอกกับทีมงานและลูกน้องว่าจะทำ TQA นะ สิ่งแรกที่พบคือ เขาทำหน้าเหยเก หรือไม่ก็นินทาเอาแรงๆ เขียวแหละ หากท่านเป็นผู้ตัดสินใจ จงยื่นให้มันและเชื่ออยู่เสมอว่า “ทำได้” พร้อมทั้งบอกแนวทางกับทีมงานโดยสังเขปว่าทำได้ อย่างไร กรณีนี้ท่านต้องเข้าใจระบบมาก่อนหรือจะให้ดีหาผู้รู้ที่เคยทำมาแล้วให้ทีมงานฟัง ลองประเมินดูว่าท่านเป็นผู้พูดเองดีกว่าหรือผู้อื่นนอกองค์กรมาพูด ทีมงานจะฟังใคร จงจำไว้เสมอว่า **ขั้นตอนที่ 1 นี้ มุ่งมั่นและตั้งใจ** ท่านต้องสร้างให้เกิดกับคนส่วนใหญ่ในองค์กรของท่าน หรืออย่างน้อยก็สร้างให้เกิดในบุคลากรที่เป็นแกนหลัก และจงพร้อมเสมอถ้าคนอื่นล้มเลิก ท่านต้องไม่เลิกและพร้อมที่จะพุงให้คนอื่น ๆ ที่ล้มไปลุกขึ้นมาสู้ต่อกับท่าน

ขั้นตอนที่ 2 หาแนวร่วมและที่พึ่งพิง

ตอนนี้สำคัญมาก หากท่านไม่ใช่เบอร์ 1 ขององค์กร ท่านต้องทำให้เบอร์ 1 เห็นด้วย และพร้อมที่จะสนับสนุนท่านทุกวิถีทาง (ที่ถูกต้อง) เพื่อให้งานสำเร็จ วิธีที่แยบยลอันหนึ่งซึ่งผู้เขียนเรียนรู้จากผู้ใหญ่ที่มีเมตตา ท่านได้สอนไว้ว่าถ้าอยากจะให้งาน

สำเร็จผู้ทำต้องอยู่ข้างหลัง นั่นคือ ท่านต้องพร้อมที่จะให้ผลงานเป็นของผู้บังคับบัญชา และในเวลาเดียวกันท่านเองก็ต้องพร้อมที่จะรับผิดชอบเกิดข้อขัดข้องใดๆ ขึ้น ซึ่งข้อนี้เป็นกฎธรรมชาติอยู่แล้ว คราวนี้มาคิดว่าเมื่อท่านได้ที่พึ่งพิงแล้วท่านต้องหาแนวร่วมที่จะมาเป็นที่มางานจัดทำระบบนี้ในองค์กร ให้อูไปที่หัวหน้างานหลักๆ ที่รับผิดชอบกระบวนการหลักขององค์กรทั้งหมด ท่านต้องชวนมาเป็นพวกให้ได้ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด จะด้วยวาทศิลป์ของท่านหรือสร้างระบบ Incentive ขึ้นมา ทางที่ดีขอให้เบอร์ 1 ช่วย ก็จะช่วยขึ้นอีกมาก จัดตั้งเป็นกรรมการพร้อมทั้งจัดวาระเลยว่าจะประชุมเมื่อใด เดือนละครั้งหรือสัปดาห์ละครั้ง แล้วแต่จะกำหนด แต่ทางที่ดีท่านต้องตั้งเป้าหมายร่วมกันในกรรมการว่าจะทำให้เสร็จสิ้นเมื่อใด ปกติที่เขาทำกันก็ 1-3 ปี ในองค์กรที่ผู้เขียนทำเฉพาะระบบ TQA ก็ปีกว่าๆ แต่ก่อนหน้านี้ได้ทำระบบ ISO มาแล้ว 2 ปี อย่าลืมนว่าการของท่านต้องมีองค์ประกอบของฝ่ายปฏิบัติการสนับสนุนมาด้วย เช่น ผู้ประสานงานทุกส่วน อาจต้องเป็นตำแหน่งใหม่หรือจัดแยกส่วนงานออกมาต่างหาก จะทำให้เป็นงานที่มีผู้รับผิดชอบหลักและถ้าท่านเป็นตัวตั้งตัวตีในการริเริ่ม ท่านก็ต้องเป็น QMR เอง หรือหาตัวแทนที่เหมาะสมที่พร้อมจะลุยให้งานสำเร็จกับท่านก็ได้

ขั้นตอนที่ 3 เรียนรู้ร่วมกัน

ในขั้นตอนนี้หลายองค์กรที่ได้รับรางวัล เริ่มด้วยการส่งทีมงานหลักในขั้นตอน 2 ไปอบรมที่สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ซึ่งจะเริ่มจากไปเรียนรู้เกณฑ์ต่างๆ ทั้ง 7 ข้อ การประเมินองค์กร การทดลองประเมินตามเกณฑ์ โดยมีกรณีศึกษาที่ดีๆ มาให้ทดลองทำ การศึกษารณีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จากหลายหน่วยงานจนถึงไปศึกษาดูงานในองค์กรตัวอย่างต่างๆ ขั้นตอนนี้ ท่านจะพบว่าที่เขาทำดีๆ เขาทำอย่างไร แล้วเราจะทำบ้างได้ไหม บางคนดูแล้วก็ท้อใจว่าเราจะทำได้ไหมนี้ ขอบอกว่าถ้าตั้งใจทำได้แน่นอน “จงมั่นใจว่าท่านมีสติปัญญาและคุณสมบัติทางกายภาพครบถ้วน 32 ประการเท่ากับเขา”

หลายองค์กรก็ติดต่อขอดูงานจากผู้ที่ได้รับรางวัลมาแล้ว ซึ่งองค์กรที่ได้รางวัลทุกแห่งก็ได้ปวารณาไว้แล้วว่าจะต้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ท่านก็เข้าไปดูในเว็บไซต์ของสถาบันเพิ่มฯ ก็ได้ ผู้เขียนเองก็ได้มีโอกาสดูในเว็บไซต์ต่างประเทศ เพราะตอนนั้นยังไม่มีผู้ได้รางวัลของไทย เพราะรางวัลเขาเพิ่งให้ปีแรก คือ 2545 ผู้เขียนได้เรียนรู้มากมาย

จากกรณีศึกษาที่ได้รับรางวัล National Awards ของ USA ซึ่งประเมินตาม Malcolm Baldrige Criteria จากนั้นจึงพยายามทำความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ตามเกณฑ์กำหนด 7 ข้อ ด้วยกันกับทีมงาน และต้องเข้าอกเข้าใจสักนิดว่า บางคนช้า บางคนเร็ว แต่ในที่สุดถ้าเข้าใจพร้อมเพรียงกันก็จะทำให้ทำงานง่ายขึ้น อย่าลืมว่าต้องบอกทีมงานว่าเมื่อรู้เรื่องแล้วก็จงกระจายความรู้ให้กับผู้ร่วมงานอื่นๆ ที่ไม่ได้ไปอบรมหรือไม่อยู่ในทีมงานจัดทำระบบด้วย อาจตั้งเป็นประเด็นการสนทนาในหัวข้อ TQA ทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละครั้งก็ดี

ขั้นตอนที่ 4 ทหาความริงปัจจุบัน

ขั้นตอนนี้ก็คือ เมื่อรู้เกณฑ์ตามขั้นตอน 3 แล้ว ก็ถึงคราต้องมาดูว่าองค์กรของเราอยู่ในภาวะใด ซึ่งสถาบันเพิ่มฯ ก็มีตารางและเกณฑ์การประเมินตนเองให้ดูอยู่ด้วย ผู้สนใจจะลองทำดู (ข้อมูลอยู่ในเว็บไซต์ www.ftpi.or.th) วิธีประเมินองค์กรถ้าจะให้ดีต้องให้ทีมงานทั้งหมดมานั่งด้วยกัน แล้วลองประเมินดูทีละข้อ การตัดสินใจคะแนนอาจต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ ผู้เขียนพบว่าเวลาประเมินองค์กรของเรานั้น มี 2 อย่าง คือ มักเข้าข้างตนเอง (ให้คะแนนสูงเกิน) หรือประเมินต่ำเกิน ซึ่งการประเมินสูงเกินมักจะประเมินงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบ แต่เวลางานของคนอื่นก็จะให้ต่ำ ซึ่งทำให้เกิดข้อขัดแย้งกันเองบ้าง เบอร์ 1 และเบอร์ 2 ขององค์กรควรจะอยู่ด้วยเพื่อตัดสินใจ ถ้าไม่มีใครพินิจก็ให้ใช้วิธีโหวต วิธีประเมินีประนอมก็เห็นจะเป็นคะแนนกลางๆ ก็อาจใช้ได้ บางกรณี แต่คงต้องคำนึงว่าความจริงเป็นอย่างไร บางประเด็นอาจต้องใช้วิธีออกแบบสอบถามไปยังผู้เกี่ยวข้องก็ได้ เพื่อเป็นหลักฐานอ้างอิงที่ชัดเจนขึ้น ขออย่าว่าบางจุดบางประเด็นต้องให้ผู้อื่นชี้ว่าเราเป็นอย่างไร บางครั้งอาจเจ็บปวดบ้างแต่ให้คิดเสียว่าเพื่อสิ่งที่ดีขึ้นในอนาคต ตัวอย่างเช่น ความผูกพันของพนักงานในองค์กร ท่านผู้บริหารบอกว่าทำดีที่สุดแล้วเทียบกับที่อื่นที่นี้ดีกว่า แต่นั่นคือ มุมมองของท่าน ถ้าให้พนักงานประเมินพวกเขาอาจบอกว่า ไม่เคยรู้สึกชอบที่ทำงานเลย เครียดทุกวัน แล้วท่านจะทำอย่างไรในอนาคต ก็ต้องดูขั้นต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงแก้ไข

หลังจากได้ขั้นตอนที่ 4 ซึ่งเป็นเรื่องการดูตัวเองแล้ว ถ้าท่านดูตัวเองผิด ประเมินผิดโดยเฉพาะประเมินว่าดีแล้วโดยหลงผิดไปก็จะไม่นำมาสู่ขั้นตอนที่ 5 นี้ได้ วิธีง่ายๆ วิธีหนึ่ง ก็คือ ประเมินเสร็จก็ทำประชาพิจารณ์เล็กๆ ในหน่วยงาน หรือ องค์กร แล้วรับความคิดเห็นจากพนักงานทุกระดับก็ได้ รวบรวมแล้ววิเคราะห์ดูว่ามีประเด็นใดที่ผิดโผล่แตกต่างจากที่ทีมงานได้ประเมินไว้ ซึ่งก็จะเป็นข้อดีในแง่ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายด้วย แต่พึงระมัดระวังเรื่องการขัดแย้งที่บานปลายไปได้ QMR ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด หากจุดนี้ทำให้เกิดศึกในองค์กร ก็ต้องไม่ประชาพิจารณ์

ในขั้นตอนที่ 5 นี้เริ่มเมื่อเรายอมรับความจริงจากขั้นตอนที่ 4 แล้วก็ร่วมกันหาแนวทางการแก้ไขปรับปรุง โดยทั่วไปในทุกองค์กรก็จะต้องมีการทำแผน ซึ่งต้องอาศัยงบประมาณ ถ้าเป็นราชการก็ต้องรงบประมาณใหม่ ทำตารางเวลาไว้โดยผูกกับเป้าหมายความสำเร็จกับ TQA ของท่านด้วย ผู้เขียนพบว่าในหลายองค์กรที่ยอมรับความจริง เขาก็จะเริ่มการแก้ไขปรับปรุงภายในไปก่อนเลยโดยไม่ต้องรงบประมาณ ทำอะไรได้ทำก่อน เช่น การปรับระบบงาน การทำ Work flow การจัดระบบเอกสาร การทำระบบคุณภาพเบื้องต้น หรือจัดการฝึกอบรมโดยการสอนงานภายในกันเอง ในที่นี้ก็จะขึ้นกับว่า เบอร์ 1 และ เบอร์ 2 หรือเบอร์ใหญ่ทั้งหลายขององค์กรท่านตระหนักในความสำคัญอย่างไร มีอะไรกระตุ้นให้ท่านใส่ใจเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด ผู้เขียนเข้าใจว่า ตอนนี้เกือบทุกองค์กรตื่นตัวแล้วเพราะนโยบายรัฐบาลปัจจุบันเน้นที่ผลลัพธ์ และประสิทธิภาพ และผู้ที่ถูกประเมินหนักคือ เบอร์ 1 ขององค์กร

ในขั้นตอนการแก้ไขปรับปรุง จะเกิดเหตุโกลาหลบ้างมากขึ้นกับการควบคุมสถานการณ์ของ QMR ท่านจะพบการบ่นว่าจากผู้ปฏิบัติว่างานยุ่งอยู่แล้วยังจะมาเพิ่มงานให้อีก ไม่ว้าวแล้ว ใครอยากทำก็เชิญเอาไปทำเองสิ หรือบางทีก็รับเรื่องแล้วดองไว้นาน คนอื่นก็คอยหายเลย ตรงนี้ก็พอแก้ไขได้ QMR ต้องได้คาบอาญาสิทธิ์จากเบอร์ 1 แต่อย่าใช้วิธีรุนแรงเดี๋ยวจะเสียนาน ใช้ระบบรางวัล หรือการตอบแทนเป็นขั้นเงินเดือน โบนัส (ถ้ามี) การประกาศเกียรติคุณ เป็นต้น หลายแห่งใช้วิธีประกวดโครงการก็ยังคงควรใช้หลายๆ วิธีในหลากหลายสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น ที่ใช้กันอยู่ประจำคือ รางวัล 5 สต. รางวัลลดระยะเวลาการผลิต รางวัลสร้างสรรค์ ทั้งหมดต้องมีการประกาศชัดเจนว่าทำแล้วได้อะไร ในช่วงปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น ผู้บริหารต้องขยันพบปะพูดคุย และให้คำปรึกษาด้วย และต้องคิดว่าลูกน้องทำงานหนัก เราก็ต้องให้เขาเห็นว่าเราพร้อมจะทำงานหนักไปกับเขาด้วย

ขั้นตอนที่ 6 ยึดมั่นในหนทางและเป้าหมาย

ขั้นตอนนี้ที่จริงก็ต้องใช้ตลอดเวลาของการดำเนินการตามระบบ เพียงแต่มาใส่ในขั้นที่ 6 เพราะเมื่อแก้ไขปรับปรุงมาช่วงเวลาหนึ่งแล้ว ท่านก็ต้องกลับไปประเมินดูใหม่ ว่าตอนนี้องค์กรของท่านอยู่จุดใด ช่วงนี้มีก็จะประมาณ 6 เดือนถึง 1 ปี ตั้งแต่เริ่มระบบ บางทีอาจพบว่าทำไมทำแล้วบางประเด็นได้คะแนนต่ำกว่าเดิมอีก นั่นเป็นเพราะที่ทำได้เดิมไม่ถูกต้องก็ได้ อย่าที่ถอย ขอแนะนำวิธีที่ดีตอนร่วมกันประเมินทั้งขั้นที่ 4 และ 6 นี้ น่าจะหาสถานที่ซึ่งมีบรรยากาศดีๆ เช่น ชายทะเล เชียงเขา เพื่อให้รู้สึกผ่อนคลายสมอง ไล่พร้อมกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในระหว่างทีมงาน อาจเชิญที่ปรึกษา หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลางมาร่วมด้วยก็ดี

จากประสบการณ์ในขั้นตอนที่ 6 นี้ พบว่าเบอร์ 1 ของท่านสำคัญสุด ท่านต้องเป็นกำลังใจและสนับสนุนอย่างเต็มที่ หลายหน่วยงานพอมายังจุดนี้จะล้วยแล้ว ขอเก็บไว้ก่อน ขอยึดเวลาออกไป บางแห่งบอกว่าขอเลิกทำเลยก็เดียว ผู้เขียนนับว่าโชคดีที่มีเบอร์ 1 ที่ท่านเป็นกัลยาณมิตรอย่างยิ่ง และเผอิญท่านเป็นผู้ริเริ่มงานนี้ด้วย ท่านไฟเขียวว่า “ไม่หยุด ไม่รอ ไม่เก็บ เงินหน้าอย่างเดียว” และผู้เขียนก็พบว่าท่านเป็นผู้ที่ทำให้ทุกอย่างสำเร็จได้ ท่านผู้อ่านอาจใช้วิธีนี้บ้างก็ได้ พวกเราผู้ตามทั้งหลายบางทีก็ต้องยึดคติ “ตามผู้นำชาติพ้นภัย” แล้วในที่สุดก็สู่เป้าหมายได้

ขั้นตอนที่ 7 ทำงานหนักและอดทนที่จะรอความสำเร็จ

ผู้เขียนรู้สึกว่าการทำงานหนักนั้นก็เป็นธรรมดาที่จะมีโอกาสสำเร็จสูง ในช่วงของการปรับปรุงองค์กรเพื่อให้มีการบริหารจัดการที่ดีนั้น พบว่าไม่มุ่งแต่ทำเท่านั้นต้องคิด ต้องค้นคว้าว่าที่ไหนเขาทำอย่างไร วิธีใดที่ประหยัดและสำเร็จได้ ก็เรียนรู้การปฏิบัติที่เป็นเลิศของที่อื่นๆ ปรับมาใช้กับงานของเรา การคิดเราก็คิดเป็นทีม ซึ่งประกอบด้วยหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ประชุมทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 3-6 ชั่วโมง จนทีมงานแทบจะหลับก็ฝันถึง TQA นอกเหนือจากการปรับปรุงการบริหารจัดการทุกด้านแล้ว การระมัดระวังเรื่องผลการรายงานที่กลับมาที่สำคัญ บางครั้งอาจพบว่าการรายงานผลอาจมุ่งเป้าสำเร็จมากกว่าผลลัพธ์จริง แบบสอบถามและการประเมินจากผู้เกี่ยวข้องที่มักเข้าข้างตนเองให้ได้คะแนนสูงก็มีบ้าง ความละเอียดอ่อนเหล่านี้คงเป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารต้องตรวจสอบและอย่าลืมน่าต้องมี นโยบายเรื่องความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส เพื่อมิให้เกิดการเสียหายในภายหลังเมื่อได้รับการประเมินจากองค์กรภายนอก พึงยึดมั่นว่าการอดทนและรอคอยความสำเร็จเป็นสิ่งที่คุ้มค่า

ผู้เขียนขอสรุปในช่วงท้ายนี้ว่า **ความสำเร็จมิได้มาด้วยความสบาย การทำงานหนักและอดทน** วัตถุประสงค์ที่กำลังจะเกิดและความคาดหวังอนาคตที่ถูกต้องบนข้อมูลที่ต้องรู้อย่างหลากหลาย โดยหลายวิถีทางเท่านั้นจึงจะไปสู่ความสำเร็จนั้นได้ และขอเพิ่มอีกนิดว่างานสำเร็จก็มีได้หมายความว่าตัวผู้ทำจะได้รับการยกย่องเชิดชู สูงเด่น หรือได้รับการตอบแทนที่ดียิ่ง เหตุการณ์อาจไม่เป็นเช่นนั้นจงทำให้กลางๆ ว่าท่านควร จะพอใจในความสำเร็จของงานและผลลัพธ์ที่ดีต่อองค์กรตามที่ท่านตั้งใจ ก็น่าจะชื่นใจแล้ว อย่างอื่นอย่าคิดมาก

ประมวลจาก : เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง “การเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาระบบคุณภาพสู่ความเป็นเลิศ” โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรรณิ สมบุญธรรม ผู้อำนวยการโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย (Thailand Cyber University : TCU) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อันดับที่ 1 ของประเทศไทย จากการจัดอันดับของ Webometrics Ranking of World Universities

รองศาสตราจารย์นวลจิรา กิทรังสรอง

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ

และ รองศาสตราจารย์อัมจิต เลิศพพษ์สมบัติ
คณบดี คณะวิทยาการสื่อสาร

ดีใจกันถ้วนหน้าอีกครั้งเมื่อได้รับทราบว่าในรอบการประเมินครั้งล่าสุดเดือนมกราคม 2551 ม.อ. ของเราเป็นที่หนึ่งในประเทศไทย เป็นที่ 2 ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจาก National University of Singapore เป็นที่ 19 ของเอเชีย และเป็น ที่ 309 ในจำนวน 14,876 มหาวิทยาลัยทั่วโลกที่นำมาจัดอันดับโดยใช้ Webometrics Ranking วิเคราะห์เว็บไซต์หลักของมหาวิทยาลัย 14,876 แห่งจาก 191 ประเทศ และได้นำเสนอผลการจัดอันดับ 4,000 อันดับแรกของมหาวิทยาลัยทั่วโลก รวมทั้งเว็บไซต์หลักของศูนย์วิจัยและพัฒนา 3,184 แห่งจาก 191 ประเทศ และได้นำเสนอผลการจัดอันดับ 1,000 อันดับแรกของศูนย์วิจัยและพัฒนาทั่วโลก (ตารางที่ 1)

จากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียนจำนวน 100 อันดับ มหาวิทยาลัยในเมืองไทยติดอันดับทั้งหมด 39 สถาบัน ส่วนการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย มหาวิทยาลัยในเมืองไทยติดอันดับเพียง 9 สถาบันเท่านั้น (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนมหาวิทยาลัย ประเทศ และภูมิภาคที่นำมาจัดอันดับ
โดย Webometrics Ranking of World Universities

REGIONS / COUNTRIES		TOTAL
EUROPE	52	4,216
France		630
Russia		490
Germany		377
United Kingdom		228
NORTH AMERICA	6	3,545
USA		3,348
ASIA	44	3,692
China		891
Japan		671
India		326
LATIN AMERICA	33	2,806
Brazil		1,576
Mexico		341
AFRICA	47	516
OCEANIA	9	101
WORLD	191	14,876

ตารางที่ 2 ผลการจัดอันดับ 20 อันดับแรกของมหาวิทยาลัยไทย เดือนมกราคม 2551

ไทย	อาเซียน	เอเชีย (100)	โลก (4,000)	สถาบัน
1	2	19	309	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2	3	27	443	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3	5	31	477	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4	6	56	707	สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย
5	8	68	802	มหาวิทยาลัยมหิดล
6	9	69	806	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
7	10	75	841	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
8	12	79	862	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
9	13	82	883	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
10	19	-	1,256	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี
11	20	-	1,335	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
12	23	-	1,421	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
13	24	-	1,458	มหาวิทยาลัยศิลปากร
14	25	-	1,660	มหาวิทยาลัยนเรศวร
15	26	-	1,700	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
16	30	-	1,791	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
17	31	-	1,807	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
18	32	-	1,844	มหาวิทยาลัยสยาม
19	33	-	1,865	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
20	34	-	1,984	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ถึงวันนี้เราทราบกันดีแล้วว่าตัวแปรที่ใช้ในการจัดอันดับลำดับ Webometrics มี 4 รายการคือ

1. **Size (S)** จำนวน Webpage ทั้งหมดของสถาบันใน Domain เดียวกัน (Domain ของ ม.อ. คือ psu.ac.th)
2. **Visibility (V)** จำนวน Webpage ทั้งหมดของสถาบันใน Domain เดียวกันที่ได้ รับการเชื่อมโยง (Link) จาก Website อื่น
3. **Rich Files (R)** จำนวนของเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ หรือแฟ้มข้อมูลทั้งหมดของ สถาบันใน Domain เดียวกัน ประเภทของเอกสารที่นำมาใช้ในการจัดอันดับ ประกอบด้วย เอกสาร PDF, PostScript, MS Word, MS PowerPoint, MS Excel
4. **Scholar (Sc)** จำนวนเอกสารวิชาการที่ปรากฏใน Domain เดียวกันที่ปรากฏใน Google Scholar เพื่อการประเมิน Productivity ของสถาบัน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดอันดับ ระหว่าง Webometrics กับ Shanghai

CRITERIA	WR (Webometrics)		ARWU (Shanghai)	
Univ's Analyzed	15,000		3,000	
Univ's Ranked	5,000+		500	
Quality of Education			Alumni Nobel & Field 10%	
Internationalization				
Size	Web Size	20%	Size of Institution	10%
	Rich Files	15%	Nature & Science	20%
Research Output				
Impact	(Google) Scholar	15%	SCI & SSCI	20%
	(Link) Visibility	50%	Highly Cited Res'ers	20%
Prestige			Staff Nobel & Fields	20%

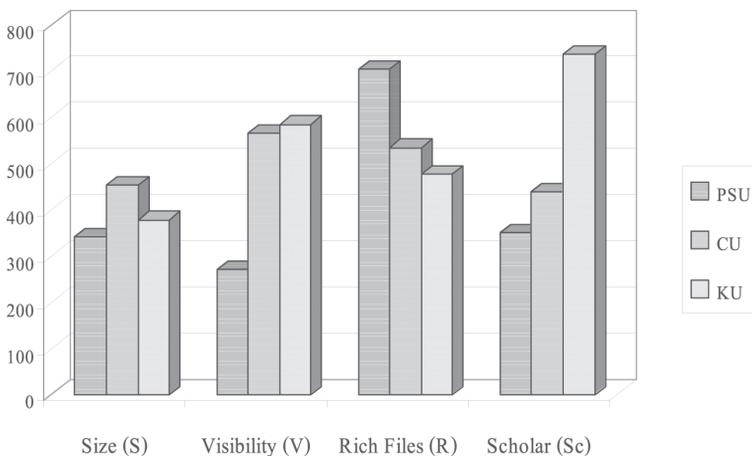
จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักสูงสุดคือ Visibility (V) ซึ่งหมายถึงจำนวน Webpage ทั้งหมดของสถาบันใน Domain เดียวกันที่ได้รับการเชื่อมโยง (Link) จาก Website อื่น ได้รับค่าน้ำหนักเท่ากับ 50% ในขณะที่ตัวแปรอื่น คือ Size (S) มีค่าน้ำหนัก

เพียง 20% ส่วน Rich Files (R) และ Scholar (Sc) มีค่าน้ำหนักตัวแปรละ 15% หากมหาวิทยาลัยใดมีผลลัพธ์จากการกำหนดค่าน้ำหนักแต่ละตัวแปรน้อย จะได้รับการจัดอยู่ในอันดับต้น ๆ ตัวอย่างอันดับของแต่ละตัวแปรของมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทยจากมหาวิทยาลัย 14,876 แห่งทั่วโลก ใน 3 รอบการประเมินล่าสุด (มกราคม, กรกฎาคม 2550 และมกราคม 2551) ตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบอันดับของแต่ละตัวแปร ของมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย (มกราคม 2550 – มกราคม 2551)

ตัวแปร	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์			จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย			มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		
	ม.ค.50	ก.ค.50	ม.ค.51	ม.ค.50	ก.ค.50	ม.ค.51	ม.ค.50	ก.ค.50	ม.ค.51
Size (S)	724	816	340	446	830	453	527	641	378
Visibility (V)	1367	890	271	718	552	565	811	614	584
Rich Files (R)	883	657	702	436	527	534	313	207	476
Scholar (Sc)	291	332	349	480	492	439	744	807	735
ได้อันดับที่	6	3	1	1	2	2	2	1	3

กราฟแท่งเปรียบเทียบผลการจัดอันดับของแต่ละตัวแปรของมหาวิทยาลัย 3 แห่งในประเทศไทย เมื่อเดือนมกราคม 2551

จากข้อมูลที่ปรากฏในแต่ละรอบการประเมิน จะเห็นว่าอันดับที่ในการประเมินครั้งล่าสุดของ ม.อ.อยู่ในตำแหน่งที่ดีขึ้นอย่างมาก 2 ตัวแปร คือ Size (S) และ Visibility (V) ซึ่งทั้ง 2 ตัวแปรเมื่อนำหนักรวมกันถึง 70% โดย Size (S) และ Visibility (V) มีอันดับดีกว่าเดิม จากเดือนกรกฎาคม 2550 ถึง 476 อันดับ (816-340) และ 619 อันดับ (890-271) ตามลำดับ ซึ่งส่งผลต่อการจัดอันดับของ ม.อ. ส่วน Scholar (Sc) แม้อันดับไม่ดีขึ้น แต่ก็ลดลงไม่มาก และดีกว่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ส่วน Rich File (R) เป็นตัวแปรที่ ม.อ. ต้องเร่งพัฒนาอีกมาก เพราะเป็นจุดอ่อนของ ม.อ. และห่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่มาก จะเห็นว่าจากการประเมิน เมื่อเดือนมกราคม 2551 จุดแข็งของ ม.อ. อยู่ที่ Size (S) และ Visibility (V)

การได้รับการจัดอันดับที่ 1 ของประเทศไทยเป็นเรื่องยากมากอยู่แล้ว แต่การรักษาอันดับ 1 ไว้ยิ่งยากยิ่งกว่า เพราะในรอบ 2 เดือนหลังจากการประกาศผลการจัดอันดับของ Webometrics ทุกมหาวิทยาลัยได้มีการปรับปรุง Website ของตนเอง เพื่อเพิ่มปริมาณของทั้ง 4 ตัวแปร (S, V, R, Sc) ถ้าเรามัวแต่หยุดชื่นชมผลงานโดยไม่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง การติดอันดับ 1 ของเราก็จะเป็นเพียงสิ่งที่เล่าขานกัน และการที่เราจะกลับมาติดอันดับที่ 1 อีกครั้งนั้น ย่อมยากมากขึ้นไปอีก สิ่งที่เราต้องร่วมแรงร่วมใจกัน คือ ทำอย่างไรให้เราได้รับการจัดอยู่ในอันดับที่ 1 ให้นานที่สุด (เท่าที่จะนานได้) ซึ่งกระบวนการขับเคลื่อนก็ได้กล่าวไว้แล้ว ในช่วงประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2550 ซึ่งต้องการความร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วนใน ม.อ.

แหล่งข้อมูล: Cybermetrics Lab (2008). Webometrics Ranking of World Universities Available:<http://www.webometrics.info/>. Madrid, Spain: CINDOC-CSIC.

แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ

ด้านการบริหารหลักสูตรนานาชาติ

ในระดับบัณฑิตศึกษาของหน่วยระดับอาชีวศึกษา

บทสัมภาษณ์ศาสตราจารย์ นายแพทย์วีระศักดิ์ จงสู่วิวัฒน์วงศ์
หัวหน้าหน่วยระดับอาชีวศึกษา คณะแพทยศาสตร์

1. ความเป็นมาของหน่วยงาน...เกิดขึ้นมาได้อย่างไร...ตั้งแต่เมื่อไหร่...ภารกิจหลักของหน่วยงานคืออะไร

หน่วยงานนี้ตั้งขึ้นด้วยความสนใจส่วนตัวของอาจารย์ คือตัวผม

ปี 2529 หลังจากที่ผมไปศึกษาในต่างประเทศ 10 เดือน จึงคิดว่าควรมีการวิจัยเพื่อที่จะแก้ปัญหาในภาคใต้ ทางด้านสุขภาพภาคใต้ โดยได้ทุนจากต่างประเทศ คือ มูลนิธิฟอร์ด ให้มาพัฒนาข้อมูลข่าวสาร และพัฒนางานวิจัยบุคคลากรในภาคใต้ โดยเริ่มงานกับสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลชุมชนต่าง ๆ ทั้งหมด งานวิจัยช่วงนั้นจะเป็นการวิจัยภาคสนามเยอะ โดยเฉพาะใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ อ.หนองจิก ปัตตานี ลงไปถึงนราธิวาส และยังมีงานวิจัยตั้งแต่ชุมพร แต่ส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคใต้ ขณะเดียวกันมีคนต่างชาติที่มาเยือน และมาพูดคุยกัน และผมก็ได้รับเชิญไปเป็นกรรมการอนามัยโลก เมื่อปี 2530 ดูเกี่ยวกับงานวิจัยทั่วโลก เกี่ยวกับภาวะการณ์เจริญพันธุ์ ความปลอดภัยของวิธีการวางแผนครอบครัว

ปี 2534 เป็นต้นมา ผมคิดว่าน่าจะเปิดหลักสูตร หลังจากที่วิจัยมีประสบการณ์มากพอแล้ว แทนที่จะอบรมเป็นหลักสูตรระยะสั้นให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุข คิดว่าจะเปิดหลักสูตรปริญญาโท เพื่อให้คนมาเรียน และจะได้เป็นระบบมากขึ้น ระหว่างที่คิดก็ได้พูดคุยกับทางองค์การอนามัยโลก ควรเปิดหลักสูตรนานาชาติ เพราะว่ามีงานวิจัยในระดับนานาชาติมาก การส่งนักศึกษาในเอเชียไปเรียนที่อเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษจะมีค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งถ้ามาเรียนที่เมืองไทยซึ่งมีปัญหาทางสุขภาพคล้ายกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายกัน น่าจะดีกว่า

ปี 2535 เริ่มเปิดหลักสูตร และองค์การอนามัยโลกส่งนักศึกษามารุ่นแรก 5 คน ซึ่งเป็นนักวิจัยรุ่นใหม่จากสถาบันวิจัยต่าง ๆ ในเอเชียที่เกี่ยวกับเรื่องการเจริญพันธุ์ของมนุษย์ ส่วนใหญ่เป็นหมอ

ปี 2538 มีนักศึกษาที่เรียนไปแล้วส่วนหนึ่งอยากทำปริญญาเอก เนื่องจากเรามีประสบการณ์ในการเปิดปริญญาโทนานพอสมควรแล้ว จึงทดลองเปิดปริญญาเอก โดยช่วงแรกจะมีแต่นักศึกษาต่างชาติ นักศึกษาที่รับปริญญาเอกคนแรก เป็นนักศึกษาจากเนปาล 2 คน ต่อมาเป็นคนเวียดนาม

ปี 2539 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ให้ทุนผมเป็นเวทีวิจัยอาวุโส สกว. และในทุนนั้นก็ระบุว่า ผมต้องสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ โดยนำนักวิจัยไทยมาเรียนในหลักสูตรปริญญาเอก ดังนั้นหลักสูตรปริญญาโทจึงพัฒนามาเป็นหลักสูตรปริญญาเอก ซึ่งเป็นนานาชาติตลอด และงานวิจัยในแนวคิดของ สกว. ต้องตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ ดังนั้นตั้งแต่ปี 2537-2538 เป็นต้นมา งานนักศึกษาที่เริ่มตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติมากขึ้นเรื่อย ๆ กิจกรรมก็ขยายไปเรื่อย ๆ โดยมีนักศึกษาจากประเทศไทยซึ่งสนับสนุนโดย สกว. และทบวง ส่งอาจารย์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มาเรียน เช่น จาก ม.อ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เราจึงมีนักศึกษาประเทศไทยที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยในระยะเวลาที่ผ่านมาเยอะ ส่วนใหญ่จบไปแล้ว ส่วนในประเทศอื่นนั้น นอกจากหลักสูตรขององค์การอนามัยโลก ก็ได้อีก มีนักศึกษาจากมูลนิธิอื่น ๆ ส่งมา เช่น มูลนิธิฟอร์ด หรือรัฐบาลนอร์เวย์

ปี 2542 เริ่มมีนักศึกษาจากคุณหมิง ประเทศจีน ที่ผมกับท่านอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ท่านบอกให้ผมไปเปิดตลาดนั้น ผมเริ่มทยอยรับนักศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยคุณหมิง ปัจจุบันก็เป็นกลุ่มหลักของหลักสูตรนี้ มีอาจารย์จากคณะแพทยศาสตร์คุณหมิงมาเรียนค่อนข้างเยอะ และยังมีทุนแลกเปลี่ยน จากเนปาล ศรีลังกา ตั้งแต่ ปี 2535 จนถึงปัจจุบันมีนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรประมาณ 12 ประเทศ ในเอเชีย เป็นหลักสูตรแรกของ ม.อ. ที่เป็นหลักสูตรปริญญาโทนานาชาติ และเป็นหลักสูตรแรกที่เป็นหลักสูตรปริญญาเอกนานาชาติด้วย

ปี 2550 มีนักศึกษาทั้งหมด เฉพาะปี 1 มี 14-15 คน คาดว่าปี 2551 จะมีนักศึกษาประมาณ 25 คน โดยช่วงแรกมีอาจารย์ประมาณ 1-2 คน แต่ปัจจุบันมีอาจารย์ทั้งหมด 7 คน งานตีพิมพ์ ปีละประมาณ 3-5 เรื่อง ตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมางานเพิ่มขึ้น

จากนักศึกษาเรื่อย ๆ ปี 2549 ตีพิมพ์ทั้งหมด 30 เรื่องทั้งงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งน่าจะมากที่สุดในการบรรดาหลักสูตรทั้งหลาย

ปี 2551 คณะกรรมการประเมินหลักสูตร และได้รับคำชมเชยว่า เป็น “Best Practice” ทางด้านการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การกิจหลักของหน่วยงานมีอยู่หลายด้านคือ

1. บัณฑิตศึกษา เป็นแหล่งผลิตมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตสาขาระบาดิทยา น่าจะใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และมีผลงานตีพิมพ์ต่อนักศึกษา ต่ออาจารย์น่าจะสูงกว่าที่อื่น

2. งานวิจัยของอาจารย์ เช่น งานวิจัยเรื่องแม่และเด็ก งานวิจัยเรื่องมะเร็ง งานวิจัยเรื่องสิ่งแวดล้อม งานวิจัยการพัฒนาซอฟต์แวร์ ซึ่งก็ได้รับรางวัล สำหรับการกิจด้านงานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก

3. การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิชาการของภาคใต้ ภายใต้หน่วยงานที่เรียกว่า สถาบันวิจัยและพัฒนาสุขภาพภาคใต้ หรือ วพส. ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยระบาดิทยา ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาสุขภาพภายในภาคใต้ ทำงานร่วมกับนักวิชาการหลายสถาบัน วพส. มีสำนักงานหลักอยู่ที่อาคารบริหารหนึ่งแห่ง สำนักงานบัณฑิตอาสาสมัคร 3 แห่ง สำนักงานศูนย์ติดตามผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรุนแรงภาคใต้ 3 แห่ง รวมแล้วมี 7 แห่ง (ไม่รวมหน่วยระบาดิทยา) ซึ่งทั้งหมดได้ทุนจากสำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อช่วยแก้ปัญหาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีความสำคัญมากไม่น้อยกว่า 2 การกิจแรก

2. อะไรเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแนวคิดการเปิดหลักสูตรนานาชาติ ระดับบัณฑิตศึกษา

ประสบการณ์จากการทำงานวิจัยในภาคสนามในระยะแรก จึงทำให้อยากที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ และยกระดับประสบการณ์ให้ใหญ่ขึ้น แทนที่จะเป็นประสบการณ์ส่วนตัว กลายเป็นประสบการณ์ของเครือข่าย ประสบการณ์ของอาจารย์หลายท่านร่วมกับนักศึกษา ทำให้ได้คุณภาพและปริมาณของงานวิจัยดีขึ้นอย่างชัดเจน เฉพาะงานตีพิมพ์ของตัวผมเองตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีทั้งหมด 104 รายการ และที่อยู่ในฐานข้อมูลของประเทศไทยอีก 30 รายการ รวมแล้วประมาณ 120-130 รายการ ซึ่งส่วนใหญ่ช่วงหลังได้มาจากผลงานของบัณฑิตศึกษา

3. สามารถนำงาน / โครงการวิจัยมาเป็นฐานในการเรียนการสอนได้อย่างไร มีกระบวนการวิธีการอย่างไร

งานวิจัยของเราต่างกับสถาบันวิจัยในประเทศตะวันตก นักศึกษาทำวิจัยตามที่อาจารย์ต้องการ แต่ของหน่วยระดับวิทยาประมาณกว่าครึ่ง หัวข้อโครงการวิจัยเป็นของนักศึกษาที่มีประสบการณ์ทางด้านการทำงานแต่ไม่มีประสบการณ์ทางด้านงานวิจัย ส่วน

ที่เราเสริมสร้างการวิจัย จะเน้นวิธีการวิจัยมากกว่าเนื้อหาการวิจัย สิ่งที่สำคัญของหลักสูตรนี้คือพัฒนาระเบียบการวิจัย ที่มีรายละเอียดอยู่หลายอย่างตั้งแต่ การออกแบบงานวิจัย การเลือกหัวข้องานวิจัย การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ การจัดการฐานข้อมูล การจัดการข้อมูล การใช้สถิติขั้นสูงจัดการข้อมูล และที่สำคัญตั้งแต่ 2545 เป็นต้นมา มีการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ใช้เองสำหรับงานวิจัยชื่อว่า

Appical ทำให้ไม่ต้องซื้อซอฟต์แวร์มาจากต่างประเทศ และนำมาใช้ในการเรียนการสอน ปัจจุบันนอกเหนือจากสอนในหลักสูตรนี้แล้วเผยแพร่ไปในต่างประเทศแล้วนั้น ยังมีการสอนทางอินเทอร์เน็ต โดยคนเรียนมาจากทั่วโลก ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน ปีละ 2 รอบ รอบละ 9 - 12 สัปดาห์ รอบแรกของปีนี้เปิดมาเป็นสัปดาห์ที่ 5 มีนักศึกษาทำการบ้าน และส่งการบ้านประมาณ 100 กว่าคนจากประเทศทั่วโลก อเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน เปรู บราซิล ละตินอเมริกา แอฟริกา เวเนซุเอลา คาเมรูน เคนยา กานา อินเดีย ฟิลิปปินส์ ไทย พม่า จีน สิงคโปร์ หลักสูตรนี้จึงเป็นหลักสูตรนานาชาติที่แท้จริงและทั่วโลก แต่ไม่อยู่ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ซึ่งแนวคิดนี้แตกต่างไปจากแนวคิดเดิมของมหาวิทยาลัยที่สอนโดยเก็บค่าเล่าเรียน แล้วก็ อาศัยค่าเล่าเรียนมาเป็นตัวหลัก สำหรับการเรียนนี้มีทุนในการใช้จ่ายการเรียนการสอนจาก องค์การอนามัยโลกทำให้นักศึกษาไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน อีกทั้งเป็นการเผยแพร่ซอฟต์แวร์ไปทั่วโลกโดยนักศึกษา และนักวิจัยทั่วโลกสามารถใช้ ซึ่งซอฟต์แวร์ดังกล่าวได้รับรางวัล Best Practice จากมหาวิทยาลัย และซอฟต์แวร์ที่ผลิตใช้เองด้วย

กำหนดการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ตรอบแรก กลางมกราคม รอบสองกลางเดือนกรกฎาคม เรียนผ่านทางอินเทอร์เน็ต หนังสือการใช้ซอฟต์แวร์สามารถดาวน์โหลดได้ฟรีซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั่วโลก โดยเข้าไปในเว็บไซต์ <http://medipe.psu.ac.th/elearning> ซึ่งการเรียนแบบนี้ใกล้จะปิดแล้ว เพราะมีนักศึกษาจำนวนมาก 300-400 คน ถ้าสนใจขอเข้าเรียนได้ ซึ่งการเรียนนี้ผู้เรียนควรใช้ระยะเวลาในการศึกษาสัปดาห์ละ 15 - 20 ชั่วโมง นั่งทำงานในคอมพิวเตอร์ อ่านคำถามและส่งคำตอบ พร้อมทั้งมีการตรวจงาน

4. อะไรที่เป็นจุดเด่นของหลักสูตรนี้ ที่คิดว่าดึงดูดให้คนสนใจเข้ามาเรียน

มีนักศึกษาสมัครมากจนต้องขยายห้องเรียน เดิมเรียนห้องละประมาณ 5-6 คน โดยปีหน้าคาดว่าจะต้องรองรับนักศึกษาปี 1 ประมาณ 25-30 คน เมื่อจัดสอบหรือประชุมต้องรองรับประมาณ 50 คนรวมทุกชั้นปี คนส่วนใหญ่สนใจมาเรียนมาก เนื่องจาก

1. มีเนื้อหาเข้มข้นเพราะเป็นศูนย์กลางทางด้านการพัฒนา Methodology หรือระเบียบการวิจัย มีความหลากหลายของหัวข้อ

ให้นักศึกษาเลือกทำวิจัย ทำให้นักศึกษาได้เห็นเรื่องที่น่าสนใจหลายเรื่อง

2. อาจารย์ที่สอนทุ่มเทให้กับงานวิจัยและบัณฑิตศึกษาอย่างเต็มที่ เนื่องจากอาจารย์ไม่ต้องไปตรวจคนไข้หรือสอนนักศึกษาปริญญาตรี

3. นักศึกษาส่วนใหญ่นอกจากมาเรียนแล้วยังได้รับประสบการณ์อีกหลายอย่าง เช่น ในการหาทุนวิจัย นักศึกษาประมาณ ร้อยละ 20-30 ต้องเขียนขอทุนวิจัยจากภายนอก ทำให้ได้ทุนวิจัยโดยน้ำพักน้ำแรงไม่ใช่ได้อัตโนมัติ ต่างกับหลักสูตรอื่น ดังนั้นอาจารย์และนักศึกษาต้องร่วมมือกันพัฒนาการทำวิจัยเพื่อที่จะขอทุนจากภายนอกส่วนหนึ่ง ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ไปขอทุนวิจัยได้ เวลาทำงานอาจารย์และนักศึกษาจะออกภาคสนามด้วยกันหลายรอบทั้งในและต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็น เวียดนาม อินโดนีเซีย พม่า มัลดีฟ ศรีลังกา จีน เพื่อที่ไปติดตามงานวิจัยและไปบรรยายในที่ต่าง ๆ ดังนั้นอาจารย์จึงมีประสบการณ์ระดับนานาชาติสูง

ที่สำคัญคือ นักศึกษามีงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติทุกคน อย่างน้อยคนละ 1 เรื่อง นอกจากได้ปริญญาแล้วยังได้ประสบการณ์ในการตีพิมพ์งานนานาชาติ หมายความว่า ต้องส่งงานวิจัยไปให้วารสารเหล่านั้นประเมิน ซึ่งจะมี Reviewer ที่ไม่รู้จักกับนักศึกษาเป็นผู้ประเมิน ประมาณ 3-4 ท่าน โดยจะตั้งคำถาม ให้ข้อเสนอแนะ หรือปฏิเสธการลงพิมพ์ นักศึกษาจะมีประสบการณ์นี้มาก นอกเหนือจากประสบการณ์ของอาจารย์อย่างเดียว

นอกจากนี้จุดแข็งของหลักสูตร คือมีนักศึกษามาเรียนด้วยกันเป็นกลุ่มจากนานาชาติทำให้มีเพื่อนนานาชาติ ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ดี ทำให้ทุกคนมีความสุข

หลาย ๆ ปัจจัยเหล่านี้ทำให้คนสนใจที่จะมาเรียนที่นี่ แม้ว่าจะมีความเสี่ยงเรื่องความปลอดภัยหรือไกลจากที่อื่นมากก็ตาม

5. มีกระบวนการพัฒนา / ปรับปรุงหลักสูตรอย่างไร ให้เป็นที่สนใจของลูกศิษย์ / ผู้สมัครเข้าเรียนในหลักสูตร

กระบวนการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาเรียน คือ ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอตามแนวโน้มกระแสการวิจัย ที่สำคัญ ต้องระบุให้ได้ว่าจุดอ่อนคืออะไร และแก้ไขปรับปรุงจุดอ่อนนั้น โดยเฉพาะการเรียนการสอน การติดตามนักศึกษาในภาคการ

ทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อการวิจัย อาจารย์จะต้องเข้าไปทำวิจัยเอง และมีพื้นฐาน มีการรับรู้ในการวิจัยมาก พอที่จะรู้ว่าแหล่งทุนอยู่ที่ไหน งานวิจัยที่ตีพิมพ์ที่น่าสนใจในปัจจุบันเป็นเรื่องอะไร เพื่อให้นักศึกษาหาทุนวิจัยได้ ดังนั้นอาจารย์ต้องมีชื่อเสียงพอสมควร

6. หน่วยงานภายนอกที่มีงานวิจัยร่วมกัน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง

นอกจากอาจารย์ที่อยู่ในหน่วยระดับวิทยาแล้ว เรามีอาจารย์จากภายนอกที่เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ในอดีตที่ผ่านมาก็มีหลายท่าน เช่นจาก มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามความถนัดของอาจารย์แต่ละท่าน แต่เราจะต้องเป็นแกนกลางอยู่ ทำให้นักศึกษาที่เข้ามาสามารถได้ประโยชน์จากอาจารย์อื่น ๆ ทั่วประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีนักศึกษาทุนกาญจนาภิเษก อาจารย์บางท่านได้ไปประเทศ เดนมาร์ก สวีเดน แคนาดา แต่ละท่านกลับมาก็มักมีประสบการณ์ และมีอาจารย์ที่มีชื่อเสียง ได้สอนทางด้านกรวิจัยด้วย ก็เป็นความสำคัญที่ต่อเนื่อง นอกจากนี้เรายังมีโครงการแลกเปลี่ยนกับประเทศจีน มองโกเลีย บังคลาเทศ และเนปาล เราส่งเจ้าหน้าที่ของเราไปทำงานในหน่วยงานของประเทศเหล่านั้นเป็นเวลา 10 เดือน ขณะนี้ก็ยังอยู่ต่างประเทศ ประสบการณ์ในต่างประเทศของคนเหล่านี้ ซึ่งอายุยังน้อยไม่ถึง 30 ปี เมื่อคนเหล่านี้กลับมาจะได้พัฒนาความเข้มแข็งของประเทศ และหน่วยงานต่อไป ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ ทำให้มีการส่งนักศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

7. ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ

คงจะมีหลาย ๆ ปัจจัย เช่น การคิด การสำรวจสภาวะรอบด้านทั้งในและต่างประเทศ เรียกว่า Situation Analysis สำรวจสถานการณ์ในต่างประเทศแนวโน้มต่าง ๆ ทำให้เราต้องกำหนดยุทธศาสตร์ โดยไม่ถูกจำกัดด้วยระเบียบ หรือข้อกำหนด หรืองานประจำมากเกินไป ทำให้เราสามารถที่จะสร้างงานใหม่ได้ ถ้ามหาวิทยาลัยไม่สร้างงานใหม่คือมหาวิทยาลัยที่ตายไปแล้ว การสร้างงานใหม่จะเป็นหัวใจที่สำคัญ แต่เมื่อสร้างไปแล้วนั้นจะต้องรู้ว่าจุดอ่อนของสิ่งที่กำลังเกิดใหม่คืออะไร เพราะว่าเมื่อสร้างงานใหม่ก็จะมีจุดอ่อนใหม่ การหาจุดอ่อนใหม่แล้วไปปรับปรุงจุดอ่อนนั้น จะทำให้ดีขึ้นแล้วกลายเป็นจุดแข็ง แล้วก็สร้างงานใหม่อีกรอบหนึ่ง เพราะว่าหลังจากที่เรียนรู้เราก็จะสร้างงานใหม่ เกิดจุดอ่อนใหม่ แล้วก็แก้ไข และพัฒนาใหม่จะเป็นวงจรที่ไม่สิ้นสุด ทำให้สร้างความเข้มแข็งได้ แล้วก็ไม่มียึดติดอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งโดยเฉพาะ ปัจจัยในการทำงานประเภทนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ แต่ที่กล่าวมานี้ การหาจุดอ่อนจะเต็มไปด้วยหลายเรื่อง ตั้งแต่การบริหารงาน เทคนิค จิตวิทยา การทำ Marketing ทุกอย่างนี้จะต้องครอบคลุมรอบด้าน ถึงจะมีการพัฒนา

8. แผน / แนวทางในการพัฒนาสำหรับตอนนี้ คืออะไร ทำอะไรไปแล้วบ้าง
หน่วยงานนี้มีอายุเกือบ 20 ปีแล้ว เดิมมีอาจารย์ประจำอยู่ 1-2 ท่าน หน้าที่
ของเราคือต้องพัฒนาอาจารย์รุ่นใหม่ให้สามารถรับภาระ และพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้ เพราะ
ฉะนั้นความสำคัญก็คือว่า พัฒนาบุคลากรของเราทำให้มีความสามารถเพื่อที่จะเป็นแกน
ช่วยเหลือคนอื่น ส่วนที่สองคือพัฒนาคนอื่นรอบข้าง และที่อื่น ๆ ไปพร้อม ๆ กับการ
พัฒนาตนเอง จะทำให้งานมีความท้าทาย และมีความหลากหลาย ไม่เกิดการผูกขาด ซึ่ง
งานทั้ง 2 ด้านก็ทำอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว

9. ฝากเป็นพิเศษ / เพิ่มเติม

มหาวิทยาลัยควรจะต้องมีความใหม่ และในความใหม่นั้นต้องกล้าที่จะทำผิด
และรู้ว่าจุดอ่อนอยู่ตรงไหน แก้ไขจุดอ่อน และพัฒนาใหม่ เพื่อให้ได้ข้อใหม่ ไม่ต้องกลัว
ว่าจะมีจุดอ่อน การวิเคราะห์สถานการณ์ การหาแนวคิดใหม่ ๆ ทำให้มหาวิทยาลัยอยู่
ได้ และทำประโยชน์กับพื้นที่และประชาคมโลกได้มาก งานที่ผมทำก็เห็นเป็นตัวอย่างว่า
เราไม่มีอุปสรรค ถึงแม้เราจะอยู่ในพื้นที่ที่ค่อนข้างที่จะไกลศูนย์กลางของประเทศ และอยู่
ในพื้นที่ที่ค่อนข้างไม่แน่นอนทั้งทางเศรษฐกิจ และการเมือง แต่เราไม่ถูกปัญหา หรืออุปสรรค
เหล่านี้กีดกันจนเราทำอะไรไม่ได้เลย ตรงกันข้ามเราสามารถใช้พื้นที่นี้เป็นโจทย์ในการวิจัย
แล้วก็ได้ค้นกระแสนของความรุนแรง โดยใช้สติปัญญา ความสามารถ การศึกษาเข้าไปแก้
ปัญหา นอกจากนี้เรายังสามารถที่จะมีแนวคิดใหม่ ๆ ที่จะช่วยโลก ในการเรียนรู้ เกิดจิตใจ
ทำให้การศึกษาเป็นการศึกษาที่พัฒนามนุษยชาติอย่างแท้จริง ไม่ถูกจำกัดด้วยระเบียบ หรือ
กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของใครคนใดคนหนึ่ง หรือขององค์กรอย่างเดียว แต่สามารถแหวก
กฎเกณฑ์เหล่านั้นไปหา Area ใหม่ ๆ มาปรับตามความต้องการของโลกได้

การเตรียมความพร้อมเพื่อรับ การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (Internal Quality Assessment) ปีการศึกษา 2550

รองศาสตราจารย์วันวลจิรา ภัทรรังรอง
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ

ปีการศึกษา 2550 เป็นปีที่ ม.อ. ปรับเปลี่ยนรายละเอียดในการจัดทำ SAR ค่อนข้างมาก เพราะต้องนำองค์ประกอบ 9 ด้าน 44 ตัวบ่งชี้ของ สกอ. มาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำ SAR แม้ว่าใน 44 ตัวบ่งชี้จะมีบางตัวซ้ำกับของ สมศ. และ / หรือ ก.พ.ร. แต่ก็มี 11 ตัวที่เป็นตัวบ่งชี้เฉพาะของ สกอ. ซึ่ง 9 ตัวใน 11 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ที่วัดกระบวนการ อีกทั้งในปีนี้มีมหาวิทยาลัยได้เริ่มนำ KPIs (ของมหาวิทยาลัย) ซึ่งเดิมรายงานตามปีงบประมาณมาบูรณาการกับระบบประกันคุณภาพ และรายงานเป็นปีการศึกษาไปพร้อมกับการจัดทำ SAR เพื่อลดความซ้ำซ้อน และลดภาระงาน เนื่องจาก KPIs หลาย ๆ ตัว ซ้ำซ้อนกับตัวบ่งชี้ที่อยู่แล้ว ทำให้ในระดับมหาวิทยาลัย / คณะ มีองค์ประกอบ 11 องค์ประกอบ 104 ตัวบ่งชี้ที่ต้องรายงาน โดยมี 80 ตัวบ่งชี้ที่ต้องกำหนดเป้าหมาย เพื่อประเมินเทียบแผน เทียบพัฒนาการ และเทียบเกณฑ์

สิ่งสำคัญที่สุดของการจัดทำ SAR คือ ความเข้าใจในเรื่องของความหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อจะได้เก็บข้อมูลได้ถูกต้อง กรอบเวลาในการจัดเก็บข้อมูล และหลักฐานสนับสนุนของแต่ละตัวบ่งชี้จากหน่วยงานทุกระดับ ซึ่งสำนักงานประกันคุณภาพก็ตระหนักในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นเมื่อจัดทำคู่มือการจัดทำรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4) แล้วเสร็จ จึงได้จัดให้มีการประชุมชี้แจงผู้รวบรวมข้อมูลทั้งระดับคณะ / ภาควิชา เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน มีการรวบรวมข้อมูลในระดับมหาวิทยาลัยตามภารกิจของกอง / งาน มีการจัดทำตาราง Common data set เพื่อกรอกข้อมูล โดยเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้ได้เผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงานประกันคุณภาพ เพื่อให้ผู้รับผิดชอบด้านประกันคุณภาพสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลา และแจ้งให้หน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลบางตัวบ่งชี้ตามกรอบเวลาปีงบประมาณ 2550 ดำเนินการรวบรวมข้อมูล และเผยแพร่ข้อมูล ส่วนข้อมูลที่รวบรวมตามปีการศึกษา

ก็ขอให้รวบรวมข้อมูลในรอบ 9 เดือน (มิถุนายน 2550 – กุมภาพันธ์ 2551) นำเสนอต่อผู้บริหารเพื่อหน่วยงานจะได้ใช้เวลาที่เหลือขับเคลื่อนผลการดำเนินงานที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย และเมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา ก็สามารถปิดข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว เพราะมีข้อมูลอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ต้องรวบรวม

จากการเตรียมความพร้อมดังกล่าว น่าจะทำให้ผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย / คณะ / หน่วยงานบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2551 ด้านประกันคุณภาพและการบริหารความเสี่ยง

แผนปฏิบัติการ	ปีงบประมาณ 2551
1. ด้านพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	
1.1 พัฒนางค์กรประกอบและตัวบ่งชี้ ประจำปีการศึกษา 2550	ต.ค.50 - ธ.ค. 50
1.2 จัดทำคู่มือการจัดทำรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพ	ธ.ค. 50 - ม.ค. 51
1.3 พัฒนาคู่มือสำหรับหน่วยงานสนับสนุน (เพิ่มเติม)	ก.พ. 51 - มี.ค. 51
1.4 จัดประชุมชี้แจงการรวบรวมข้อมูลระดับคณะ/หน่วยงาน	ก.พ. 51
1.5 จัดทำคู่มือประเมินคุณภาพภายใน	มี.ค. 51
1.6 สัมมนาประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2549	พ.ค. 51
1.7 สัมมนาคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2549	พ.ค. 51
1.8 โครงการอบรมผู้ประเมินคุณภาพภายใน	พ.ค. 51
1.9 โครงการเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking)	
- โครงการ Site Visit ตามโครงการเวทีคุณภาพ ประจำปี 2550	เม.ย. 51 - ส.ค. 51
- ติดตามประเมินผลโครงการ Site Visit	ก.ค. 51 - ส.ค. 51
- โครงการเวทีคุณภาพประจำปี 2551	มี.ย. 51 - ส.ค. 51
1.10 โครงการพัฒนาบุคลากรด้านประกันคุณภาพ	
- กรอบแนวคิดการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ของสกอ.	ก.พ. 51
- โครงการพัฒนาคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ	พ.ค. 51
- โครงการพัฒนาบุคลากรด้าน PMQA	ก.ย. 51
1.11 ประชุมคณะกรรมการอำนวยการประกันคุณภาพ	ม.ค. 51, พ.ค. 51, ก.ย. 51

แผนปฏิบัติการ (ต่อ)	ปีงบประมาณ 2551
1.12 ประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ	ม.ค. 51, มี.ค. 51, พ.ค. 51, ก.ค. 51 , ก.ย. 51
1.13 ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ	ม.ค. 51, เม.ย. 51, มิ.ย. 51, ส.ค. 51
1.14 ประชุมคณะกรรมการรวบรวมข้อมูลส่วนกลาง	ก.พ. 51, พ.ค. 51, ก.ค. 51
1.15 โครงการรวบรวมข้อมูลและศึกษาการจัดอันดับมหาวิทยาลัย	ม.ค. 51 - มี.ค. 51, ก.ค. 51 - ก.ย. 51
1.16 พัฒนาระบบรวบรวมข้อมูล Online และทดลองใช้	ต.ค. 50- พ.ค. 51
2. ด้านการประกันคุณภาพภายใน	
2.1 บูรณาการระบบประกันคุณภาพเข้ากับระบบ KPIs	ต.ค. 50 - ธ.ค. 50
- มหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงาน/ภาควิชา จัดทำแผนการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ ปีการศึกษา 2550-2554	ม.ค. 51 - มี.ค. 51
- ที่ประชุมคณบดีพิจารณาเห็นชอบเป้าหมายมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงาน/ภาควิชา	เม.ย. 51
2.2 คณะ/หน่วยงาน/ภาควิชารวบรวมผลการดำเนินงานปีการศึกษา 2550	เม.ย. 51 - มิ.ย. 51
2.3 ภาควิชาจัดทำ SAR ปีการศึกษา 2550	มิ.ย. 51
2.4 คณะ/หน่วยงานจัดทำ SAR ปีการศึกษา 2550	มิ.ย. 51 - ก.ค. 51
2.5 ประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ/หน่วยงาน	ก.ค. 51 - ก.ย. 51
2.6 มหาวิทยาลัยจัดทำ SAR	ส.ค. 51 - ก.ย. 51
3. ด้านการประเมินคุณภาพภายนอก	
3.1 ติดตามการนำผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสองไปพัฒนา	มี.ค. 51 - มิ.ย. 51
3.2 การพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มสาขา	ก.พ. 51 - ก.ย. 51
4. ด้านการบริหารความเสี่ยง	
4.1 ประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับมหาวิทยาลัย	พ.ย. 51, ก.พ. 51, เม.ย. 51, ก.ย. 51
4.2 จัดทำรายงานการบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ 2550	ม.ค. 51 - ก.พ. 51
4.3 จัดทำคู่มือบริหารความเสี่ยงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ม.ค. 51 - พ.ค. 51
4.4 พัฒนาบุคลากรด้านบริหารความเสี่ยงเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับจัดทำรายงาน ประจำปีงบประมาณ 2551	ก.ค. 51 - ส.ค. 51

กิจกรรมสำนักงานประกันคุณภาพ

ทำบุญอุทิศส่วนกุศลแก่ คุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร

วันที่ 27 ธันวาคม 2550 บุคลากรสำนักงานประกันคุณภาพได้เข้าร่วมกิจกรรม ทำบุญอุทิศส่วนกุศลแก่คุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร ณ หอสมุดคุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร

โครงการวิพากษ์แผนกลยุทธ์ด้านประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สำนักงานประกันคุณภาพได้ปรับปรุงแผนกลยุทธ์ของสำนักงาน ฯ ใหม่ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัย (แผน 10) และเมื่อจัดทำ (ร่าง) แผนกลยุทธ์แล้วได้จัดโครงการวิพากษ์แผนกลยุทธ์ด้านประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ ห้องประชุม 215 เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2551 เวลา 10.00 – 11.30 น. โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวางแผนและประกันคุณภาพ 4 ท่าน ร่วมวิพากษ์ คือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล อารีย์กุล รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัช ชิตตระการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
3. ดร.วิวัฒน์ แซ่หลี่ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ
4. คุณผดุงศักดิ์ อรนพ กองแผนงาน

หลังจากนั้นสำนักงานฯ ได้ประชุมบุคลากรสำนักงานฯ เพื่อปรับแผนกลยุทธ์ตามข้อเสนอแนะ และนำมาจัดทำแผนปฏิบัติงาน พร้อมกำหนดผู้รับผิดชอบ และกำหนดตัวบ่งชี้ เพื่อเป็นแผนแม่บทในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานของสำนักงานฯ

โครงการพัฒนาบุคลากร ณ เขาชะอีรีสอร์ท

สำนักงานประกันคุณภาพ ร่วมกับหน่วยตรวจสอบภายใน จัดโครงการพัฒนาบุคลากร ณ เขาชะอีรีสอร์ท จ.พัทลุง เมื่อวันที่ 25-26 มกราคม 2551 โดยเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์อานนท์ วิทยานนท์ มาเป็นวิทยากรบรรยายและฝึกปฏิบัติ ในหลักสูตร “ทีมงานรุ่นใหม่ สดใส ก้าวไกล” ซึ่งการจัดโครงการได้มีการให้บุคลากรภายในหน่วยงานร่วมกันทำ AIC (Appreciation Influence Control) โดยมีผลสรุปร่วมกันว่า บุคลากรในหน่วยงานของเราจะผลักดันใน 2 เรื่องคือ

1. สร้างพันธมิตร QA
2. ควรมีการทำ BAR (Before Action Review) ในวันจันทร์ช่วงเช้าทุกสัปดาห์ เพื่อนำเสนอแผนปฏิบัติการในสัปดาห์นั้นว่าจะทำอะไร? รวมทั้งทำ AAR (After Action Review) เพื่อสรุปว่าที่ผ่านมามีอุปสรรคอะไร เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา

บรรยายพิเศษ เรื่อง “ กรอบแนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ”

สำนักงานประกันคุณภาพจัดการบรรยายพิเศษ เรื่อง “ กรอบแนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ” โดยมีศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย วัฒนานิกр เป็นวิทยากร เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551 ณ ห้องประชุมทองจันทร์ หงส์ลดารมภ์ คณะแพทยศาสตร์ โดยมีผู้เข้าร่วมฟังบรรยายรวมจำนวน 562 ราย จากภายในมหาวิทยาลัยจำนวน 458 ราย และมหาวิทยาลัยภายนอก 12 สถาบันจำนวน 104 ราย

การประชุมชี้แจง การรวบรวมข้อมูลตามองค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้ ประจำปีการศึกษา 2550

สำนักงานประกันคุณภาพได้จัดการประชุมชี้แจง การรวบรวมข้อมูลตามองค์ประกอบ / ตัวบ่งชี้ ประจำปีการศึกษา 2550 เพื่อทำความเข้าใจในการรวบรวมข้อมูลร่วมกัน ผ่านระบบ Telemeeting ทั้ง 4 วิทยาเขต 1 เขตการศึกษา เมื่อวันที่ 19 - 22 กุมภาพันธ์ 2551 ณ ห้องประชุม 215 และถ่ายทอดสัญญาณไปยังห้องประชุม 210 ตึกสำนักงานอธิการบดี ในช่วงเวลาดังกล่าว มีคณะ/หน่วยงานเข้ารับฟังการชี้แจงทั้งสิ้น 53 หน่วยงาน จำนวน 406 คน

สำนักงานประกันคุณภาพจัดโครงการ QA สัญจร ณ วิทยาเขตปัตตานี

เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2551 สำนักงานประกันคุณภาพได้จัดโครงการ QA สัญจร ไปยังวิทยาเขตปัตตานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารความคืบหน้างานประกันคุณภาพและชี้แจงการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดทำรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพ ปีการศึกษา 2550 ของวิทยาเขตปัตตานีโดยตรง ซึ่งได้รับเสียงตอบรับเป็นอย่างดีจากบุคลากร ถือเป็น การถ่ายทอดความรู้ด้านประกันคุณภาพลงสู่ผู้ปฏิบัติงานทุกภาคส่วน โดยมีกำหนดการดังนี้

09.30-12.00 น. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพบรรยายให้ความรู้ด้านประกันคุณภาพ ณ ห้องมะปราง ชั้น 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีผู้เข้ารับฟังจำนวน 41 คน

13.00-16.00 น. นางกัญยปริณ ทองสามดี รักษาการหัวหน้าสำนักงานประกันคุณภาพ ให้คำปรึกษาด้านการรวบรวมข้อมูล การกำหนดเป้าหมาย การกำหนดค่าน้ำหนัก และการประเมินระดับตัวบ่งชี้และองค์ประกอบ ณ ห้องหน่วยประกันคุณภาพ สำนักงานอธิการบดี วิทยาเขตปัตตานี มีผู้รับบริการรับคำปรึกษา 6 คน

เข้าร่วมรับฟังการสาธิตระบบ FIS : Faculty Information System : ระบบสารสนเทศ ผลการปฏิบัติงานของคุณคะ

บุคลากรสำนักงานประกันคุณภาพ
ประกอบด้วย

1. นางเจตจรรย์ เปลี่ยนโพธิ์
2. นางสาวปรีญาภรณ์ สุขจันทร์
3. นางสาวปัญญาณัฐ รักษาชาติ

พร้อมด้วยทีมงานพัฒนาระบบจาก
ศูนย์คอมพิวเตอร์ นางสาวสุปราณี เข้ายุดิต และ
นางสาววิไลลักษณ์ ผอมภักดี ได้เข้าร่วมรับฟัง
การสาธิตการใช้งานระบบ FIS : Faculty
Information System : ระบบสารสนเทศผลการ
ปฏิบัติงานของคุณคะ โดย

1. นายไพศาล กาญจนวงศ์ (ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ)
2. รองศาสตราจารย์เพ็ญรัตน์
หงษ์วิทยากร (ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมิน
คุณภาพการศึกษา)

ซึ่งเป็นผู้พัฒนาระบบจากมหาวิทยาลัย
แม่โจ้ มาสาธิต ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตสงขลา เมื่อวันที่ 3 มีนาคม
2551 เพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบบรวบรวมข้อมูล Online ของสถาบันอุดมศึกษา

วันสถาปนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บุคลากรสำนักงานประกันคุณภาพ
ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ
2. นางสาวปริญาภรณ์ สุขจันทร์
3. นางสาวปัญญา นุช รักษาชาติ
4. นางสาวอรุณี สุขพัฒนศรีกุล

ได้เข้าร่วมพิธีทำบุญตักบาตรเนื่องในวัน
สถาปนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ
เป็นวันที่ครบรอบ 40 ปี ของมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ และเพื่อถวายเป็น
พระราชกุศลแด่ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาส
ราชนครินทร์ในวันที่ 13 มีนาคม 2551
เวลา 07.00 น. หน้าลานพระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระบรมราชชนก

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัช ชิตตระการ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ
รองศาสตราจารย์ นวลจิรา ภัทรรังรอง

กองบรรณาธิการ

นางสาวปริญาภรณ์ สุขจันทร์
นางสาวปัญญานุช รักษาхід
นางกัญยปรีณ ทองสามสี
นางเจตจรรย เป็ลียนโพธิ์
นางสาลินี ยวงเกตุ

